

Posudek na bakalářskou práci Radky Krocové „Riziko vyhoření u podnikových personalistů“

oponent: Gabriela Seidlová Málková, Ph.D.

Předkládaná práce otevírá zajímavé téma, relevantní nepochybně i z pohledu badatelského: fenomén vyhoření personalistů. Samotné téma slibuje zajímavé paradoxy a pro psychologii práce relevantní závěry. Text samotný už tento příslib nenaplnuje.

Práce je přehledná, úhledně a pečlivě zpracovaná. Formálně je členěná na teoretickou a empirickou část.

Teoretická část nabízí pečlivé pojednání o fenoménu vyhoření. Autorka čerpá převážně z domácí literatury a konstruuje čtivý text. Připadá mi jen, že klíčové téma pro předkládanou práci – tedy fenomén vyhoření u personalistů je popsán příliš stručně, dalo by se říci nedostatečně: 2 strany z 35 stran teoretické části; kapitola „Syndrom vyhoření u personalistů“ se pak obsahově ze 3/4 věnuje prakticky jen popisu práce personalistů. Textu zde nepochybně chybí kvalitní rešerše mezinárodní literatury (zejm. odborné články) ke klčovému tématu. Teoretická část tak de facto ztrácí vazbu na část empirickou.

V empirické části předkládá autorka badatelský projekt, který se má věnovat Riziku vyhoření u podnikových personalistů. Předkládá čtenáři výzkumné otázky, resp. hypotézy, ke kterým však nikde v textu čtenář nenachází žádné vyvození, formulaci nebo snad vazby na obsah teoretické části. Hypotézy tak postrádají badatelkou opodstatněnost. Trochu mi i připadá, že první hypotéza je nadbytečná- žádná z definic nebo pojednání o syn. vyhoření v teoretické části nijak nevylučuje personalisty ze skupiny lidí, kteří by mohli tímto syndromem trpět - viz např. citace v textu „...Syndrom vyhoření se projevuje především u lidí, kde je významnou částí pracovní náplně práce s lidmi...“ str. 12 citace Kebzy a Šolcové.

Metodologie empirické části trpí četnými nedostatky. Výběr vzorku je prezentován jako účelový a cílený, i když je realizován víceméně nahodile. S respondenty je však nakládáno jako s reprezentativní koherentní skupinou, která umožní získat data pro řešení vedlejších hypotéz. Prezentace „deskriptivní statistiky“ bují grafy, které ve výsledku narušují plynulost textu a jsou pro čtenáře velmi náročné (vždy je obtížné uchopit toky schémat bez doprovodného textu). Stejný nešvar se pak objevuje i v prezentaci výsledků: od strany 45 až po str. 57 jsou jen grafy a tabulky a jen cca 5 řádků textu – vyjma nadpisy. Oceňuji pečlivost, se kterou autorka grafy a tabulky vytvořila. Nepochybně to svědčí i o jejich dovednostech při práci s programem Excel. Na druhou stranu badatelský text má přinášet nejen přehledovou deskripci, ale hlavně myšlenkovou práci; deskriptivní data prostě mají sloužit myšlenkám, analýze nebo úvaze, k níž text směřuje. Ve výsledku se tak analýzy empirické části věnují subjektivním popisům vlastní práce a návrhům změn v profesi personalisty, které respondenti sdělovali v zadávaném dotazníku. Z pohledu prezentovaných výzkumných otázek se jedná o nepotřebné údaje.

Jelikož se prezentovaný výzkum neopírá o kvalitní formulaci výzkumných otázek, je obtížné realizaci závěru a diskusní části výzkumu hodnotit.

Celkově předkládanou práci hodnotím jako méně zdařilou a navrhuji hodnocení na hranici známky 2 a 3.

V Praze 26. 8. 2010